

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci v Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem Alešem Korejtkem ve věci

žalobců:

- a) **AQS, a.s.**, IČO: 25655922,
sídlem Kunětická 2534/2, 120 00 Praha 2,
- b) **BONTONFILM, a.s.**, IČO: 26737493,
sídlem Na Poříčí 1047/26, 110 00 Praha 1, Nové Město,
- c) **Cinemart, a.s.**, IČO: 45272514,
sídlem Národní 60/28, 110 00 Praha 1,
- d) **HOLLYWOOD C.E., s.r.o.**, IČO 43872646,
sídlem Rybná 716/24, 110 00 Praha 1,

všichni zastoupeni JUDr. Janem Křivánkem, advokátem,
sídlem Pernerova 294/13, 186 00 Praha 8 – Karlín,

žalovanému:

██████████, narozený dne ██████████,
trvale bytem ██████████, ██████████,

o zaplacení 432.400 Kč s příslušenstvím, rozsudkem pro zmeškání,

takto:

I. Žalovaný **je povinen** zaplatit

- a) žalobci AQS, a.s., částku 279.000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % p. a. od 23. 1. 2023 do zaplacení,
- b) žalobci BONTONFILM, a. s., částku 82.800 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % p. a. od 23. 1. 2023 do zaplacení,

Shodu s prvopisem potvrzuje ██████████.

- c) žalobci Cinemart, a.s., částku 30.600 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % p. a. od 23. 1. 2023 do zaplacení,
- d) žalobci HOLLYWOOD C.E., s.r.o., částku 40.000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % p. a. od 23. 1. 2023 do zaplacení,

to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

- II. Žalovaný **je povinen** nahradit žalobci a) náklady řízení ve výši 37.926 Kč, žalobci b) náklady řízení ve výši 18.566 Kč, žalobci c) náklady řízení ve výši 10.512 Kč, žalobci d) náklady řízení ve výši 11.906 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobců JUDr. Jana Křivánka, advokáta.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit České republice – Krajskému soudu v Hradci Králové soudní poplatek ve výši 21.620 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

- 1. Žalobci podali u Krajského soudu v Hradci Králové žalobu, v níž nejprve připomněli, že žalovaný byl rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 17. 10. 2019, sp. zn. 3T 75/2018 – 610, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 5. 2. 2020, č. j. 14 To 373/2019 – 688, uznán vinným přechinem porušení autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi podle § 270 odst. 1, 2 písm. c) zák. č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, v rozhodném znění (dále též „trestní zákoník“), kterého se měl dopustit tím, že v [REDAKCE], okres [REDAKCE], z místa svého bydliště na adrese [REDAKCE], v období nejméně od 2. 12. 2014 do 8. 7. 2016 za použití zde umístěných počítačů a prostřednictvím mezinárodní sítě Internet neoprávněně (bez souhlasu vlastníků práv k audiovizuálním záznamům) zveřejňoval na stránkách [www.\[REDAKCE\].cz](http://www.[REDAKCE].cz) pod přezdívkou „[REDAKCE]“ v diskuzním fóru odkazy na audiovizuální záznamy, které předtím uploadoval na filehostingový server [www.\[REDAKCE\].cz](http://www.[REDAKCE].cz) pod přezdívkou „[REDAKCE]“ (provozovatel společnosti [REDAKCE] s.r.o.), odkud si je mohl kdokoliv a kdykoliv stáhnout nebo je zhlédnout, přičemž tak neoprávněně sdílel autorskými právy chráněná audiovizuální díla ve výroku rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 17. 10. 2019, č. j. 3T 75/2018-610, uvedených názvů, mimo jiné
  - a) 7 trpaslíků (Der 7bte Zwerg), Amélie z Montmartru (Le fabuleux destin d'Amélie Poulain), Dědictví aneb Kurva se neříká, Dědictví aneb Kurvahošigutntag, Dešťová víla, Dom Hemingway, Malý princ (The Little Prince), Odsouzení k boji (Battle for Haditha), Philomena, Rivalové (Rush), Síla života (The Homesman), a dalších 174 filmů a seriálových řad, ke škodě poškozené společnosti AQS, a. s., IČO: 25655922, se sídlem Kunětická 2534/2, Praha (dříve Magic Box, a.s., IČ: 26155273),
  - b) Arn: Templář (Arn: Tempelriddaren), Padesátka, Ranhojič (Der Medicus), a dalších 185 filmů, ke škodě poškozené společnosti BONTONFILM, a.s., IČO: 26737493, se sídlem Na Poříčí 1047/26, Praha,
  - c) Joe, a další 3 filmy, ke škodě poškozené společnosti Cinemart, a. s., IČO: 45272514, se sídlem Národní 60/28, Praha,
  - d) Doupe (Brick Mansions), Nezahrávej si s ohněm (Fire with Fire), RED, a dalších 12 filmů, ke škodě poškozené společnosti HOLLYWOOD C. E., s. r. o., IČO: 43872646, se sídlem Rybná 716/24, Praha,

přičemž svým jednáním porušil § 12 odst. 1, 4 písm. a), f), § 13 a § 18 odst. 1, 2 zákona č. 121/2000 Sb., autorský zákon, v rozhodném znění (dále též „autorský zákon“).

2. Podle § 229 odst. 1 zák. č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, v rozhodném znění (dále též „trestní řád“), byly poškozené společnosti

- AQS, a.s., se sídlem Kunětická 2534/2, 120 00 Praha 2, IČO: 25655922,
- Bohemia Motion Pictures, a.s., Všešrdova 560/2, Malá Strana, 118 00 Praha 1, IČO: 03691900,
- BONTONFILM, a.s., se sídlem Na Poříčí 1047/26, 110 00 Praha 1, IČO: 26737493,
- Cinemart, a.s., se sídlem Národní 60/28, 110 00 Praha 1, IČO: 45272514,
- HBO Europe, s.r.o., se sídlem Jankovcova 1037/49, 170 00 Praha 7, IČO: 61466786,
- HOLLYWOOD C.E., s.r.o., se sídlem Rybná 716/24, 110 00 Praha 1, IČO: 43872646,
- INTERSONIC spol. s r.o., se sídlem Staré Grunty 36, 842 25, Bratislava, Slovenská republika, IČO: 17054311,
- Urania, s.r.o., se sídlem Sokolovská 47/73, 186 00 Praha 8, Karlín, IČO: 2570327, a
- Moloko film, s.r.o., se sídlem U Vorlíků 3/376, 160 00 Praha 6, IČO: 49619918,

odkázány s jejich uplatněnými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

3. V této souvislosti žalobci poukázali na § 135 odst. 1 zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v rozhodném znění (dále též „o. s. ř.“), a zdůraznili, že soud je vázán výrokem odsuzujícího trestního rozsudku [pozn. soudu: z výroku o vině je nutno vycházet jako z celku a brát v úvahu jeho právní i skutkovou část (k tomu srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 8. 3. 2012, sp. zn. I. ÚS 1424/09, bod 21)].

4. V návaznosti na výše uvedené žalobci zopakovali, že:

- i. Žalovaný na serveru [REDAKCE] neoprávněně zpřístupnil soubory obsahující chráněná audiovizuální díla, k nimž v předmětnou dobu držel výhradní právo ke sdělování veřejnosti prostřednictvím internetu žalobce a), konkrétně mimo jiné:

- 7 trpaslíků, pův. název Der 7bte Zwerg, (mezin. název Seven Dwarves - The 7th Dwarf), rok výroby 2014, a to minimálně od 30. 3. 2015,
- Amélie z Montmartru, pův. název Le fabuleux destin d'Amélie Poulain, rok výroby 2001, a to minimálně od 25. 10. 2015,
- Dědictví aneb Kurva se neříká, rok výroby 2014, a to minimálně od 4. 9. 2014,
- Dědictví aneb Kurvašogutntag, rok výroby 1992, a to minimálně od 6. 9. 2014,
- Dešťová víla, rok výroby 2009, a to minimálně od 2. 1. 2016,
- Dom Hemingway, rok výroby 2013, a to minimálně od 25. 8. 2014,
- Malý princ, pův. název The Little Prince, rok výroby 2015, a to minimálně od 26. 11. 2015,
- Odsouzení k boji, pův. název Battle for Haditha, rok výroby 2007, a to minimálně od 5. 6. 2014,
- Philomena, rok výroby 2013, a to minimálně od 15. 5. 2014,
- Rivalové, pův. název Rush, rok výroby 2013, a to minimálně od 15. 9. 2014,
- Síla života, pův. název The Homesman, rok výroby 2014, a to minimálně od 21. 9. 2014,

čímž tato díla neoprávněně sděloval široké veřejnosti, aniž měl k takovému jednání souhlas držitele práv - žalobce a)¹.

¹ Protiprávnost jednání žalovaného spočívá dle žalobců v neoprávněném užití audiovizuálních děl, které jsou autorským dílem ve smyslu § 2 zák. č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (dále též „autorský zákon“) i podle § 270 zák. č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, a zvukově obrazových záznamů, které jsou zvukově obrazovými záznamy dle § 79 autorského zákona a jsou chráněny právy souvisejícími s právem autorským za obdobných podmínek jako autorská díla. Užití díla resp. jiného předmětu ochrany dle autorského zákona lze, s výjimkou tzv. volného užití, jen se svolením nositele práv (např. § 12 odst. 1 autorského zákona). Podmínky tzv. volného užití pro vlastní osobní potřebu fyzické osoby stanovuje

- ii. Žalovaný na serveru [REDAKCE] neoprávněně zpřístupnil soubory obsahující chráněná audiovizuální díla, k nimž v předmětnou dobu držel výhradní právo ke sdělování veřejnosti prostřednictvím internetu žalobce b), konkrétně mimo jiné:
- Arn: Templář, pův. název Arn: Tempelriddaren, rok výroby 2007, a to minimálně od 24. 1. 2016,
  - Padesátka, rok výroby 2015, a to minimálně od 27. 4. 2016,
  - Ranhojič, pův. název Der Medicus, rok výroby 2013, a to minimálně od 12. 6. 2014,

čímž tato díla neoprávněně sděloval široké veřejnosti, aniž měl k takovému jednání souhlas držitele práv - žalobce b).

- iii. Žalovaný neoprávněně zpřístupnil na serveru [REDAKCE] soubory obsahující chráněné audiovizuální dílo, k němuž v předmětnou dobu držel výhradní právo ke sdělování veřejnosti prostřednictvím internetu žalobce b), konkrétně mimo jiné:
- Joe, rok výroby 2013, a to minimálně od 5. 6. 2014,

čímž toto dílo neoprávněně sděloval široké veřejnosti, aniž měl k takovému jednání souhlas držitele práv - žalobce c).

- iv. Žalovaný na serveru [REDAKCE] neoprávněně zpřístupnil soubory obsahující chráněná audiovizuální díla, k nimž v předmětnou dobu držel výhradní právo ke sdělování veřejnosti prostřednictvím internetu žalobce d), konkrétně mimo jiné:
- Doupě, pův. název Brick Mansions, rok výroby 2014, a to minimálně od 17. 8. 2014,
  - Nezahrávej si s ohněm, pův. název Fire with Fire, rok výroby 2012, a to minimálně od 15. 12. 2014,
  - RED, rok výroby 2010, a to minimálně od 26. 8. 2014,

čímž tato díla neoprávněně sděloval široké veřejnosti, aniž měl k takovému jednání souhlas držitele práv - žalobce d).

5. Dále žalobci připomněli, že trestní soud vzal za prokázané, že žalovaný porušil majetková práva žalobců ke všem autorským dílům zmíněným výše (dále též „předmětná díla“), když jednotlivá

---

autorský zákon v § 30 se současným využitím výkladového pravidla obsaženého v § 29 odst. 1. Na jednání žalovaného se dle žalobců nevztahuje žádný případ volného užití či zákonné licence; žalovaný ke svému jednání potřeboval předchozí souhlas nositelů práv, který však neměl, a konal proto protiprávně, neboť

1) nikoli jen pro svou osobní potřebu zhotovil z nelegálního zdroje rozmnoženiny předmětných audiovizuálních děl a zvukově obrazových záznamů, čímž porušil právo na rozmnožování podle § 12 odst. 1, odst. 4 písm. a), § 13 a § 80 odst. 1, odst. 2 písm. a) autorského zákona. Autorský zákon vymezuje rozmnožování v § 13 jako zhotovování dočasných nebo trvalých, přímých nebo nepřímých rozmnoženin díla nebo jeho části, a to jakýmkoli prostředky a v jakékoli formě, přičemž dílo se mimo jiné rozmnožuje i ve formě elektronické zahrnující vyjádření analogové i digitální. Výhradní licenci k rozmnožování v příloze uvedených děl drželi pro území České republiky v době neoprávněného nakládání s dílem žalobci, kteří žalovanému nedali souhlas ke zhotovení rozmnoženin předmětných audiovizuálních děl a zvukově obrazových záznamů;

2) a takto neoprávněně zhotovené rozmnoženiny v rozporu s § 12 odst. 1, odst. 4 písm. f), § 18 a § 80 odst. 1, odst. 2 písm. e) autorského zákona zpřístupnil dalším osobám prostřednictvím veřejně přístupné internetové stránky, čímž porušil právo na sdělování autorského díla a zvukově obrazového záznamu veřejnosti. Sdělování díla veřejnosti pak obecně zákon upravuje v § 18 jako zpřístupňování díla v nehmotné podobě, živě nebo ze záznamu, po drátě nebo bezdrátově (§ 18 odst. 1 autorského zákona), nebo tak, že kdokoli k němu může mít přístup na místě a v čase podle své volby, zejména počítačovou nebo obdobnou síť (§ 18 odst. 2 autorského zákona). S ohledem na ustálenou judikaturu i literaturu je přitom dle žalobců bezpředmětné, zda žalovaným uskutečněnou emisí díla konzumovala třetí osoba (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. 7. 2015, sp. zn. 5 Tdo 740/2015). Neoprávněný zásah do výše uvedených práv je dle žalobců nesporný ze skutkové věty pravomocného odsuzujícího rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Orlicí

díla, která žalovaný neoprávněně užil, jsou uvedena ve skutkové větě pravomocného odsuzujícího rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 17. 10. 2019, č. j. 3T 75/2018 – 610.

6. Tím, že žalovaný úmyslně zasáhl do zákonem chráněných práv k audiovizuálnímu dílu a zvukově obrazovému záznamu, se na úkor žalobců, kteří v předmětnou dobu drželi výhradní licence k rozmnožování předmětných děl a k jejich sdělováním veřejnosti prostřednictvím sítě Internet,² bezdůvodně obohatil, neboť s majetkovou hodnotou žalobců nakládal bez jakéhokoli oprávnění a nezaplatil žalobcům odměnu, která jim příslušela za poskytnutí oprávnění ke sdělování těchto děl prostřednictvím sítě Internet, a ke zhotovení rozmnoženin předmětných děl. Získal tak majetkový prospěch protiprávním užitím cizí hodnoty na úkor žalobců tím, že ušetřil náklady na zaplacení odměny za získání licence k užití autorsky chráněných děl, kterou by jinak byl povinen zaplatit. Podle § 2991 odst. 1 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v rozhodném znění (dále též „obč. zák.“), je ten, kdo se na úkor jiného bez spravedlivého důvodu obohatí, povinen ochuzenému vydat to, oč se obohatil. Dle § 2991 odst. 2 obč. zák. se bezdůvodně obohatí zvláště ten, kdo získá majetkový prospěch plněním bez právního důvodu, plněním z právního důvodu, který odpadl, protiprávním užitím cizí hodnoty nebo tím, že za něho bylo plněno, co měl po právu plnit sám. Žalovaný dle žalobců protiprávně užil hodnoty žalobců vyjmenované výše, a proto je povinen vydat žalobcům bezdůvodné obohacení, které získal na úkor žalobců tím, že ušetřil náklady na zaplacení odměny za získání licencí k užití filmů, které by jinak byl povinen zaplatit.
7. V souladu s ustanovením § 40 odst. 4 autorského zákona činí bezdůvodné obohacení dvojnásobek odměny, která by byla za získání takové licence obvyklá v době neoprávněného nakládání s dílem. Bezdůvodné obohacení, jehož vydání všichni žalobci požadují, tedy činí dvojnásobek nejnižší odměny v podobě minimální garance (minimální garance je minimální odměnou, kterou musí nabyvatel licence uhradit bez ohledu na své výnosy z distribuce licencovaného díla). Dále žalobci vycházeli z toho, že aby žalovaný mohl předmětná díla oprávněně zpřístupnit, musel by žalobcům uhradit odměnu alespoň za jedno licenční období. Způsob výpočtu bezdůvodného obohacení žalobci podrobně popsali v žalobě pod body VI a VII.
8. Jelikož žalovaný - vzdor předžalobní výzvě - bezdůvodné obohacení nevydal a ani s žalobci neuzavřel mimosoudní dohodu,³ obrátili se žalobci na soud a požadovali, aby soud žalovanému uložil povinnost vydat (zaplatit) žalobcům bezdůvodné obohacení (dle § 40 odst. 4 autorského zákona) s úrokem z prodlení (dle § 1970 a násl. obč. zák. a nařízení vlády č. 351/2013 Sb.) od podání žaloby do zaplacení, resp. aby žalovanému uložil povinnost zaplatit
  - a) žalobci AQS, a.s., částku 279.000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % p.a. od 23. 1. 2023 do zaplacení,
  - b) žalobci BONTONFILM, a.s., částku 82.800 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % p.a. od 23. 1. 2023 do zaplacení,

² Dle žalobců v době, kdy žalovaný neoprávněně zasáhl do zákonem chráněných práv k audiovizuálním dílům a zvukově obrazovým záznamům k předmětným dílům, byli držiteli (mimo jiné) výhradních licencí k užití děl a záznamů uvedených výše jejich zpřístupňováním veřejnosti způsobem, že kdokoli k nim mohl mít přístup na místě a v čase podle své vlastní volby zejména počítačovou nebo obdobnou síť ve smyslu § 18 odst. 2 autorského zákona. Žalobci tak byli jediní, kdo mohl dát třetí osobě souhlas k zpřístupňování prostřednictvím sítě Internet v České republice. Žádná jiná osoba tedy dle žalobců nemohla bez jejich souhlasu tato díla a záznamy užít způsobem, jak učinil žalovaný.

³ Žalobci tvrdili, že žalovaný nepřijal ani žádnou z variant „*nanejvýš smírných podmínek dohody*“ z 30. 11. 2022⁴, tedy:

1) 172 177 Kč s tím, že částku 52 177 Kč uhradí při uzavření dohody, a zbylých 120 000 Kč uhradí ve splátkách, každé ve výši minimálně 1 000 Kč (splátkový kalendář na 10 let), nebo

2) 200 000 Kč + úroky z prodlení ve výši 5% ročně uhradí ve splátkách, každé ve výši minimálně 800 Kč, nebo

3) 200 000 Kč + úroky z prodlení ve výši 7% ročně uhradí ve splátkách, každé ve výši minimálně 500 Kč.

- c) žalobci Cinemart, a.s., částku 30.600 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % p.a. od 23. 1. 2023 do zaplacení,
- d) žalobci HOLLYWOOD C.E., s.r.o., částku 40.000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % p.a. od 23. 1. 2023 do zaplacení.

9. Soud ve věci nejprve rozhodl platebním rozkazem, proti němuž žalovaný podal odpor. V odporu však pouze obecně namítl, že „celý případ je absurdní a vykonstruovaný“, jelikož se „na ničem neobohatí“. Dle žalovaného je „absurdní i výpočet cifry“, kdy si „žalobci chtějí účtovat 350 Kč za jednu údajně staženou kopii“ (pozn. soudu – tato argumentace se míjí s žalobou, neboť žalobci takto výši bezdůvodného obohacení neurčili). Dále žalovaný zpochybnil skutkové závěry trestního soudu promítnuté do skutkové věty rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 17. 10. 2019, č. j. 3T 75/2018 – 610. Dle žalovaného byly „celé podklady pro jeho odsouzení zmatečné“ a žalovaný je přesvědčen, že „byl v trestním řízení bezohledně odsouzen za něco, co ani spáchat nemohl“, neboť „ty filmy na úložiště nenabrál ani neposlal“. Žádné konkrétní důkazy na podporu svých tvrzení žalovaný nepředložil a ani je neoznačil, přesto však navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
10. Soud následně ve věci nařídil účastníkům první setkání se zapsaným mediátorem. Této možnosti účastníci nevyužili. Soud proto nařídil ve věci na 5. 1. 2024 první jednání, k němuž se však žalovaný bez důvodné a včasné omluvy nedostavil.
11. Dle § 153b odst. 1 zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), zmešká-li žalovaný, kterému byly řádně doručeny do jeho vlastních rukou (§ 49 o. s. ř.) žaloba a předvolání k jednání nejméně deset dnů přede dnem, kdy se jednání má konat, a který byl o následcích nedostavení se poučen, bez důvodné a včasné omluvy první jednání, které se ve věci konalo, a navrhne-li to žalobce, který se dostavil k jednání, pokládají se tvrzení žalobce obsažená v žalobě o skutkových okolnostech, týkající se sporu, za nesporná a na tomto základě může soud rozhodnout o žalobě rozsudkem pro zmeškání. Vydání rozsudku pro zmeškání tedy nepředchází žádné dokazování (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 11. 2003, sp. zn. 26Cdo 669/2003). Taktéž okolnost, že žalovaný již před prvním nařízeným jednáním vznášel námitky proti skutkovým tvrzením obsaženým v žalobě a na podporu své skutkové verze nabízel soudu důkazy, vydání rozsudku pro zmeškání nebrání. Zmešká-li tedy žalovaný bez důvodné a včasné omluvy první jednání, které se ve věci konalo, může soud rozsudek pro zmeškání vydat, i když se před jednáním ve věci písemně vyjádřil, ve vyjádření navrhl zamítnutí žaloby a předložil soudu i listinné důkazy, jichž se dovolává, popř. se dostavil k přípravnému jednání, při němž doplnil svá tvrzení a návrhy na provedení důkazů a učinil další potřebné úkony (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 3. 2012, sp. zn. 33 Cdo 98/2012, a rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 12. 2. 2021, sp. zn. 21 Cdo 976/2019, popř. Drápal, L., Bureš, J. a kol. Občanský soudní řád I. § 1 až 200za. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, str. 1051).
12. Současně platí, že předvolání k prvnímu jednání, při kterém může být vydán rozsudek pro zmeškání (§ 153b odst. 1 o. s. ř.), lze jako písemnost určenou do vlastních rukou adresáta doručit žalovanému též uložením (§ 49 odst. 4 o. s. ř.⁴; srov. též usnesení Nejvyššího soudu ze dne 8. 8. 2019, sp. zn. 20 Cdo 2559/2019, a judikaturu v jeho odůvodnění citovanou). Při řádném náhradním doručení písemnosti uložením platí, že účastník řízení, který si záslku do dne, kdy nastala fikce doručení, nevyzvedl, byl s jejím obsahem seznámen dnem, kdy fikce doručení nastala (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 9. 2003, sp. zn. 29 Odo 166/2002, publikované pod R 42/2004, ze dne 31. 1. 2006,

⁴ Ustanovení § 49 odst. 4 o. s. ř. upravuje institut tzv. náhradního doručení u listin, u nichž to není vyloučeno zákonem; nevyzvedne-li si adresát uloženou písemnost do 10 dnů ode dne, v němž byla připravena k vyzvednutí, nastává posledním dnem lhůty (úložní doby) náhradní doručení písemnosti. Tato právní skutečnost vyplývá přímo ze zákona a nezmění na ní nic ani následné vhození (či nevhození) písemnosti do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ani pozdější vyvěšení (či nevyvěšení) sdělení o tom, že záslka byla vrácena soudu, na jeho úřední desce (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 4. 2013, sp. zn. 33 Cdo 1002/2013).

sp. zn. 29 Odo 431/2003, či ze dne 30. 5. 2012, sp. zn. 32 Cdo 80/2012). Následné úkony doručujícího orgánu, popř. soudu, po uplynutí úložní doby a nevyzvednutí uložené zásilky, tj. poté, co nastala fikce doručení (vhození zásilky do schránky, vyvěšení sdělení o nemožnosti vložení dle § 49 odst. 4 o. s. ř.) mají pouze pořádkový charakter a nejsou podmínkou pro náhradní doručení (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 4. 2013, sp. zn. 33 Cdo 1002/2013, či usnesení Vrchního soudu v Praze 12. 9. 2012, č. j. 8 Cmo 299/2011-16). Stejný názor zcela jednotně zastává i dostupná komentářová literatura k občanskému soudnímu řádu (Lavický, P. a kol. Občanský soudní řád. Praktický komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2016, s. 1116; Jirsa, J. Občanský soudní řád. Soudcovský komentář. Praha: Havlíček Brain Team, 2013, § 49; Svoboda, K. a kol. Občanský soudní řád. Komentář. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 190).

13. Od novely občanského soudního řádu provedené zákonem č. 7/2009 Sb. je adresát odpovědný za existenci adresy pro doručování (§ 46a odst. 1 o. s. ř.) a ochranu vlastních zájmů (*vigilantibus iura scripta sunt*) a je též povinen zajistit přijímání písemností na této adrese bez ohledu na to, zda se zde zdržuje (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 18. 5. 2016, sp. zn. I. ÚS 1281/16, ze dne 30. 5. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1008/17, a ze dne 20. 8. 2018, sp. zn. III. ÚS 1414/18). Soud na zákonem stanovenou adresu doručuje povinně, i kdyby mu bylo známo, že na ní k předání a převzetí listiny nemůže dojít (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 1. 2016, sp. zn. 33 Cdo 1670/2015, ze dne 11. 1. 2018, sp. zn. 21 Cdo 813/2016, ze dne 16. 5. 2018, sp. zn. 32 Cdo 1298/2018, ze dne 21. 8. 2019, sp. zn. 21 Cdo 1989/2019, či usnesení Nejvyššího soudu ze dne 13. 9. 2023, č. j. 27 Cdo 968/2023-425, či ze dne 18. 10. 2023, č. j. 26 Cdo 2440/2023-156), a byť by se dozvěděl ze sdělení některého z účastníků či jiných osob nebo ze své úřední činnosti, kde se adresát fakticky zdržuje (z poslední doby srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16. 5. 2018, sp. zn. 32 Cdo 1298/2018). Je zásadně věcí adresáta, zda se pojistil proti doručování na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel tím, že uvede soudu adresu doručování, kde je pro něho bezpečné, že mu bude zásilka doručena (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 13. 9. 2023, č. j. 27 Cdo 968/2023-425, či ze dne 18. 10. 2023, č. j. 26 Cdo 2440/2023-156).
14. Omluvitelným důvodem, pro něž by bylo možno vyslovit neúčinnost náhradního doručení, nemůže být skutečnost, že se fyzická osoba na adrese pro doručování trvale nezdržuje (§ 50d odst. 2 o. s. ř.; srov. též usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 5. 2012, sp. zn. 32 Cdo 80/2012, či usnesení Ústavního soudu ze dne 25. 11. 2010, sp. zn. II. ÚS 2724/10, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 3. 2014, č. j. 9 Afs 53/2013 – 69, bod 11, popř. Drápal, L., Bureš, J. a kol. Občanský soudní řád I, II. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, s. 304-305).
15. Podle § 157 odst. 3 o. s. ř. soud v odůvodnění rozsudku pro uznání nebo rozsudku pro zmeškání uvede pouze předmět řízení a stručně vyloží důvody, pro které rozhodl rozsudkem pro uznání nebo rozsudkem pro zmeškání.
16. Hovoří-li ustanovení § 157 odst. 3 o. s. ř. o náležitostech odůvodnění rozsudku pro uznání nebo rozsudku pro zmeškání, zmiňuje výslovně pouze předmět řízení (popis čeho se žalobce po žalovaném domáhá a proč, tj. vymezení skutku) a stručný výklad důvodů pro postup podle § 153a odst. 3 o. s. ř., pro které soud rozhodl rozsudkem pro uznání nebo rozsudkem pro zmeškání (tj. zdůvodnění, že došlo ke splnění podmínek). Lze sice souhlasit s názorem, že skutkové okolnosti vylíčené v žalobě musí být podřaditelné pod příslušná ustanovení právních norem (je totiž nutné zvažovat, zda nejde o věc, v níž nelze uzavřít smír), není však třeba tvrzené skutkové okolnosti v rozsudku pro uznání či pro zmeškání podřazovat pod příslušnou první normu (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 3. 2013, sp. zn. 33 Cdo 3498/2012, popř. usnesení téhož soudu ze dne 9. 10. 2013, sp. zn. 28 Cdo 2471/2013). Přesto je možno stručně uvést, že nárok žalobců [žaloba obsahuje skutková tvrzení o všech okolnostech, které jsou významné pro právní posouzení věci

podle hmotného práva] se opírá o ustanovení § 40 odst. 4 autorského zákona a § 2991 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, pokud jde o příslušenství pohledávky, pak o § 1970 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb. Lze tedy uzavřít, že na základě žalobních tvrzení, která se pro zmeškání žalovaného stala nespornými, lze výrokem rozsudku přiznat právě to plnění, kterého se žalobci v žalobě domáhají (srov. například usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 9. 1999 sp. zn. 20 Cdo 330/98, uveřejněné pod č. 44 v časopise Soudní judikatura, roč. 2000). Pro úplnost soud dodává, že je současně zjevné, že nejde o případ, kdy by vydáním rozsudku došlo ke vzniku, změně nebo zrušení právního poměru mezi účastníky, ani nejde o věc, v níž nelze uzavřít nebo schválit smír⁵ (§ 153b odst. 3 a § 99 odst. 1 a 2 o. s. ř.). Žalovaný též ke dni zahájení řízení nebyl nezletilý.

17. **Vzhledem k tomu, že - jak již bylo výše uvedeno – k prvnímu jednání, které se ve věci konalo, se žalovaný (který se k podané žalobě vyjádřil pouze velmi obecně a nenavrl žádné důkazy ke své obraně; nadto v průběhu řízení před soudem došlo ke změně jeho adresy pro doručování na adresu [REDAKCE], [REDAKCE], což je adresa sídla Městského úřadu [REDAKCE]) bez důvodné a včasné omluvy nedostavil, ačkoliv o probíhající řízení věděl, byl předvolán a poučen o následcích nedostavení se [předvolání bylo doručeno žalovanému na adresu místa trvalého pobytu žalovaného vedenou podle zvláštního právního předpisu dne 4. 12. 2023 – viz § 46b písm. a) o. s. ř.], nezbylo⁶ soudu než ve věci k návrhu žalobců (zástupce žalobců), který se k jednání dostavil, rozhodnout rozsudkem pro zmeškání (výrok I).** Soud přitom s ohledem na znění § 153b odst. 1 o. s. ř. pokládal tvrzení žalobců obsažená v žalobě o skutkových okolnostech, týkající se sporu, za nesporná (zástupce žalobců nadto do protokolu výslovně potvrdil, že tvrzení obsažená v žalobě jsou pravdivá a na vydání rozsudku pro zmeškání trval).
18. O náhradě nákladů řízení rozhodl (výrok II) soud dle § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že žalobcům jako účastníkům, kteří měli ve věci plný úspěch, přiznal právo na náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování práva proti žalovanému, a to v souladu s právními předpisy upravujícími výši náhrad nákladů v občanském soudním řízení. Vzhledem k tomu, že Ústavní soud nálezem pléna ze dne 17. 4. 2013, sp. zn. Pl. ÚS 25/12, uveřejněným pod číslem 116/2013 Sb. zrušil (s účinností od 7. 5. 2013, kdy byl nález vyhlášen ve Sbírce zákonů) vyhlášku č. 484/2000 Sb. jako neústavní a s přihlédnutím ke sdělení Ústavního soudu ze dne 30. 4. 2013, č. Org. 23/13, k onomu nálezu, uveřejněnému pod číslem 117/2013 Sb., již nelze určit odměnu advokáta žalobců za řízení v prvním stupni podle vyhlášky č. 484/2000 Sb. a je namíste aplikovat vyhlášku Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále též „vyhláška č. 177/1996 Sb.“ či „advokátní tarif“). K tomuto závěru dospěl i Nejvyšší soud v odůvodnění

⁵ Ve sporu o peněžité plnění jsou účastníci ve dvoustranném soukromoprávním poměru, hmotněprávní úprava nevylučuje, aby si mezi sebou právní vztahy upravili dispozitivními úkony (dohodou).

⁶ Na tomto místě soud připomíná, že sporné řízení je ovládáno zásadou projednací, podle které tvrdit skutečnosti a navrhopvat pro ně důkazy je zásadně věcí účastníků řízení. To znamená, že v souladu s ustanovením § 120 odst. 1 a 3, jakož i ustanoveními § 79 odst. 1 a § 101 odst. 1 o. s. ř. účastníky tíží povinnost tvrzení, resp. břemeno tvrzení (onus proferendi) a povinnost důkazní, resp. důkazní břemeno (onus probandi). Ve sporném civilním řízení se přitom uplatňuje pravidlo, že důkazní břemeno ohledně určitých skutečností leží na tom účastníku řízení, který z existence těchto skutečností vyvozuje pro sebe příznivé právní důsledky; jde o toho účastníka, který existenci těchto skutečností také tvrdí (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. 10. 1997, sp. zn. 2 Cdon 257/97, publikovaný v Právních rozhledech pod č. 7, sešit 7, ročník 1998). Soud tedy zásadně nemůže za žalovaného „domýšlet“ tvrzení na jeho obranu a tato tvrzení následně ex officio prokazovat, pokud žalovaný sám zůstal zcela pasivní a žádá tvrzení na svou obranu neuplatnit. Ostatně prastará právní zásada zní: *Vigilantibus, non dormientibus iura subveniunt*. [Právo pomáhá bdělým, ne spícím. (C. I. 7, 40, 1 pr. Iust.)]

rozsudku velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 15. 5. 2013, sp. zn. 31Cdo 3043/2010.

19. Jde-li o náhradu škody nebo o vydání bezdůvodného obohacení za neoprávněný výkon autorského práva, nejedná se o uplatňování práva podle zvláštního předpisu na ochranu duševního vlastnictví ve smyslu § 9 odst. 4 písm. a) advokátního tarifu, nýbrž o obecný soukromoprávní nárok. V tomto případě se výše odměny za zastupování advokátem nebo notářem v občanském soudním řízení stanoví sazbou podle hodnoty požadovaného plnění (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 5. 9. 2018, č. j. 30 Cdo 5719/2017-559, či Telec, Tůma: Autorský zákon, I. vydání, C. H. Beck, Praha 2007, str. 428).
20. V daném případě bylo jediným advokátem zastoupeno několik žalobců vystupujících v řízení samostatně. Podle § 12 odst. 4 advokátního tarifu jde-li o společné úkony při zastupování nebo obhajobě dvou nebo více osob, náleží advokátovi za každou takto zastupovanou nebo obhajovanou osobu mimosmluvní odměna snížená o 20 % (čtvrtý odstavec). Již v usnesení ze dne 24. 4. 2014, sp. zn. 25 Cdo 302/2014, Nejvyšší soud formuloval závěr, podle něhož při stanovení mimosmluvní odměny za společné úkony advokáta zastupujícího více žalobců, z nichž každý uplatňuje v jednom řízení jím žalovanou částku sám pro sebe, náleží advokátu za každou takto zastupovanou osobu samostatná mimosmluvní odměna vypočtená podle tarifní hodnoty připadající na každého žalobce, snížená o 20 %, přičemž nelze použít ustanovení § 12 odst. 3 advokátního tarifu, které se vztahuje na případ více nároků uplatněných v jednom řízení jedním účastníkem nebo více účastníky oprávněnými společně a nerozdílně nebo vystupujícími v řízení jako nerozluční společníci (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 23. 10. 2018, sp. zn. 29 Cdo 4851/2016).
21. Soud tedy neúspěšnému žalovanému uložil povinnost nahradit úspěšnému
- a) žalobci a) náklady řízení tvořené odměnou advokáta za 4 úkony právní služby [příprava a převzetí zastoupení, výzva k plnění se základním skutkovým a právním rozbořem předcházející návrhu ve věci samé, návrh ve věci samé, účast na jednání před soudem (§11 vyhl. č. 177/1996 Sb.)] dle § 7, § 8 odst. 1 a § 12 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb. a paušální náhradou hotových výdajů advokáta (dle § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb.) spojených s těmito úkony právní služby, celkem [včetně daně z přidané hodnoty, neboť advokát žalobce a) je plátcem této daně - § 137 odst. 3 o. s. ř.] 37 926 Kč,
  - b) žalobci b) náklady řízení tvořené odměnou advokáta za 4 úkony právní služby [příprava a převzetí zastoupení, výzva k plnění se základním skutkovým a právním rozbořem předcházející návrhu ve věci samé, návrh ve věci samé, účast na jednání před soudem (§11 vyhl. č. 177/1996 Sb.)] dle § 7, § 8 odst. 1 a § 12 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb. a paušální náhradou hotových výdajů advokáta (dle § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb.) spojených s těmito úkony právní služby, celkem [včetně daně z přidané hodnoty, neboť advokát žalobce a) je plátcem této daně - § 137 odst. 3 o. s. ř.] 18 566 Kč,
  - c) žalobci c) náklady řízení tvořené odměnou advokáta za 4 úkony právní služby [příprava a převzetí zastoupení, výzva k plnění se základním skutkovým a právním rozbořem předcházející návrhu ve věci samé, návrh ve věci samé, účast na jednání před soudem (§11 vyhl. č. 177/1996 Sb.)] dle § 7, § 8 odst. 1 a § 12 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb. a paušální náhradou hotových výdajů advokáta (dle § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb.) spojených s těmito úkony právní služby, celkem [včetně daně z přidané hodnoty, neboť advokát žalobce a) je plátcem této daně - § 137 odst. 3 o. s. ř.] 10 512 Kč,
  - d) žalobci d) náklady řízení tvořené odměnou advokáta za 4 úkony právní služby [příprava a převzetí zastoupení, výzva k plnění se základním skutkovým a právním rozbořem předcházející návrhu ve věci samé, návrh ve věci samé, účast na jednání před soudem (§11 vyhl. č. 177/1996 Sb.)] dle § 7, § 8 odst. 1 a § 12 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb. a paušální náhradou hotových výdajů advokáta (dle § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb.)

spojených s těmito úkony právní služby, celkem [včetně daně z přidané hodnoty, neboť advokát žalobce a) je plátcem této daně - § 137 odst. 3 o. s. ř.] 11 906Kč.

22. Platební místo („k rukám zástupce žalobců“) bylo určeno v souladu s § 149 odst. 1 o. s. ř., dle kterého zastupoval-li advokát účastníka, jemuž byla přisouzena náhrada nákladů řízení, je ten, jemuž byla uložena náhrada těchto nákladů, povinen zaplatit ji advokátu.
23. Vzhledem k tomu, že žalobci byli ze zákona od soudního poplatku osvobozeni [§ 11 odst. 2 písm. q) zák. č. 549/1991 Sb.], soud v souladu s § 2 odst. 3 zák. č. 549/1991 Sb. uložil neúspěšnému žalovanému povinnost zaplatit České republice – Krajskému soudu v Hradci Králové soudní poplatek ve výši 21.620 Kč.
24. Lhůta ke splnění povinností uložených jednotlivými výroky byla stanovena v souladu s § 160 odst. 1 o. s. ř., dle něhož uložil-li soud v rozsudku povinnost, je třeba ji splnit do tří dnů od právní moci rozsudku.
25. Tento rozsudek pro zmeškání obsahuje pouze zkrácené odůvodnění (§ 157 odst. 3 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo exekuci.

Nebude-li uložena poplatková povinnost splněna dobrovolně, bude vzniklá splatná pohledávka předána k vymáhání příslušnému celnímu úřadu (§ 8 odst. 1 zák. č. 549/1991 Sb.).

Pardubice 5. ledna 2024

Aleš Korejtko v. r.
samosoudce